

се решава да го отрудни и съ ходатайство по българския черковенъ въпросъ. На 4 октомврий 1846 г. той пише на високия си приятель-българофилъ, за да го моли отъ страна на букурещкитѣ си сънародници „да има винаги присърдце най-злощастна България и бедствията на братята и единовѣрци българи“. „Многоуважаеми отче! продължава Селимински, Вие въ време на Вашата обиколка видѣхте, че българската черква се намира въ крайно мизерно положение и че виновни за това сж назначенитѣ въ разни времена отъ Фенеръ гърци архиереи. Видѣхте и чухте оплакванията на нашето духовенство, както и на народа, за злоупотрѣбитѣ, ужаситѣ и ежедневнитѣ явни преследвания отъ страна на архиереитѣ. Обаче, за да се обясни работата по-добре, ние излагаме въ исторически видъ най-главната причина за всичко това“.

Причината е тая, че фенерскитѣ владици купуватъ на търгъ своитѣ епархии, и то на висока цена (до 500,000 гроша), и, за да си извадятъ после паритѣ, принудени сж да правятъ злоупотрѣби, прикривани отъ провинциалнитѣ власти. По тая точка Селимински знае положението отлично и го рисува често, въ духа на разкритията и изобличенията, които все тогава прави Неофитъ Бозвели, а малко по-късно и Раковски. Народътъ ни, грабенъ и преследванъ отъ ненаситната владишка клика, се е оплаквалъ често предъ патриаршията, „безъ да подозира, горкиятъ, нѣщо за съдружието между владицитѣ и силнитѣ въ Фенеръ и Високата порта“. Затова тѣзи оплаквания сж имали за резултатъ обвинение въ бунтарство, заточване, теглене подъ сждъ и пр. При недавнашната обиколка на султана народътъ се охрабрилъ и подалъ просба направо до него, — тая отъ русенци Селимински прилага къмъ писмото си, за сведение, — но патриаршията изпреварила намѣсата на падишаха, като само размѣстила нѣкои владици, замѣнила, напр., търновския съ сѣрския... Виждайки, че ще загуби предишнитѣ си доходи, ако се съгласи да се избиратъ архиереитѣ отъ народа, патриаршията съчинила „най-позорната и гибелна клевета“ противъ българския народъ, какво ужъ този готвѣлъ възстания противъ държавата. И като повѣрвало правителството на тази клевета, изпратило многобройна войска въ Търново, която, вмѣсто да пази общественото спокойствие, вършала разни безобразия и насилия. „Най-лошото е, че презъ миналия м. септемврий, на връхъ байряма, убиха